

Пятніца, 23 студзеня 1998 г.

№ 4

Кошт 3 000 руб.

СВАБОДА Шарамету – тры гады, Завадскому – два

Забаронена 24 лістапада 1997 г.

Пупейка выйшаў на волю

Вядомы беларускі бізнесмен Аляксандр Пупейка, былы прэзідэнт фірмы «Пушэ», выпушчаны з пад варты.

У сераду ваяводская прокуратура ў Варшаве разгледзела хадайніцтва адвакатаў і замяніла арышт на падпіску аб нявыеззе з тэрыторыі Польшчы, паведамляе агенцтва PAP. За вызваленне Пупейкі ўнесены заклад у суме 100 тысяч злотых (каля 28.000 долараў), у прокуратуры адмовіліся назваць імя асобы, якая выступіла паручальнікам і заплаціла гроши.

Як вядома, Пупейка быў арыштаваны ў сярэдзіне снежня ў варшаўскім аэропорце. Яго з падачы беларускай прокуратуры расшуквалі па каналах «Інтэрпола» па абвінавачанні ў неявітранні 500.000 долараў крэдыту. Улады Беларусі патрабуюць выдачы Пупейкі. Беларуская апазіцыя сцвярджае, што ёсць гэтая справа мае палітычны характар: Пупейку пераследуюць за тое, што ў 1994 годзе ён адмовіўся фінансаваць выбарчую кампанію Лукашэнкі, а падтрымліваў дэмакратычныя сілы і незалежную прэсу.

Паводле польскіх законуў, рашэнне аб экстрадыцыі прыме суд. Калі суды ўсіх інстанцыяў згаджоўца на выдачу затрыманага, канчатковае раашэнне прыме міністр юстыцыі (чыпер гэтую пасаду займае палітык Ханна Сухоцка, якая ўзначальвала польскі ўрад у часы прэзідэнтства Валэнсы). У хуткім часе запыт беларускіх уладаў на выдачу Пупейкі будзе разглядаць Варшаўскі ваяводскі суд.

Магдалена НЕПАКАЙ

Каму належыць улада?

Большасць апытаўных сацыёлагамі людзей лічыць, што ўлада ў Беларусі належыць прэзідэнту і мафіі.

Падчас нацыянальнага апытаўніцтва, праведзенага напрыканцы 1997 года Інстытутам сацыяльна-палітычных даследаванняў пры адміністрацыі прэзідэнта, распандэнтам, у прыватнасці, задавалася пытанні «Каму чыпер належыць улада ў Беларусі?». Калі палавы рэспандэнт (49%) адказаў, што «улада належыць прэзідэнту». Наступная па колькасці група (20%) лічыць, што ўлада належыць карумпаваным структурам (мафіі). З тым, што ўлада належыць народу, пагадзіліся толькі 5 працэнтаў рэспандэнтаў.

БелаПАН

Столькі просіць прокурор. Праўда, з адтэрміноўкай

выканання прысуду

У працэсе над журналистамі ОРТ, якія праходзіць у Ашмянах, нечаканы перапынак.

У сераду ў суд не прыехаў Павел Шарамет — ён захварэў, што пацвярджалася даведкай, прывезенай адвакатамі. Суддзя Віталь Казакевіч быў вымушаны перанесці паседжанне на 27 студзеня. Было добра бачна, што рабіў ён гэта без асаблівага задавальнення.

А днём раней здавалася, што працэс фінішуе ўжо ў сераду. Такі прагноз выглядаў верагодным таму, што на паседжанні ў другой палове аўторка была завершана перадапошняя стадыя працэсу — судовае расследаванне — і суддзя абвясціў пачатак спрэчак бакоў. І яны пачаліся — нягледзячы на пратэсты абароны, якая ўказала на адсутнасць аднаго з адвакатаў. Пры гэтым абарона спынілася на артыкул 250 крымінальна-працэсualнага кодекса, які забараняе пераходзіць да спрэчак, не аптытаўшы ўсіх абаронцаў. Аднак суддзя Казакевіч гэтыя аргументы адхіліў і перадаў слова прокурору Уладзіміру Сідо.

Прокурор паўтарыў ранейшыя абвінавачванні і папрасіў суд даць Паўлу Шарамету тро гады турмы, а Дэмітрыю Завадскому — два, але з адтэрміноўкай (абодвум) выканання прысуду на

Пакуль міліцыянты ставяцца да Паўла Шарамета як да падсуднага. Як будзе праз тыдзень?

адзін год. Калі суд прыслухаецца да прокурора і прыме такое раашэнне, то Шарамет і Завадскі апінуцца ўстане рыбаў, падчэпленах на кручок, але не выцягнутых з вады: нават адміністрацыйнае парушэнне, зробленое імі на працягу года, стане для іх прычынай пападання ў турму на тэрмін, прызначаны судом.

Можна чакаць, што раашэнне суда будзе вынесене ўжо на наступным тыдні. Цяжкі прагназа-

ваць, якім будзе гэты прысуд. На думку назіральнікаў, суд меў намер завяршыць працэс на гэтым тыдні, што было звязана з маскоўскай супстражай Барыса Ельцына і Аляксандра Лукашэнкі, запланаванай на 22 студзеня. Выказваліся меркаванні, што беларускі прэзідэнт быў бы вельмі зацікаўлены прыехаць у Москву ўжо пасля вынясення прысуду, каб у Ельцына не ўзнікала падстава вяртацца да

«справы Шарамета», якая доўгі час азмрочвала адносіны «саюзнікаў». Калі гэта сапраўды так, што даводзіца канстатаваць, што гэтыя планы сарвалі нечаканая хвароба Паўла Шарамета. Таму цяпер не выключана, што пасля візіту ў Москву ранейшая «устаноўка» на прысуд можа быць значна скарэктаваная.

Алег ГРУЗДЗІЛОВІЧ

Маленькая радасці інтэграцыі дорага каштуюць

Учора на Москву накацілася чарговая хвалья інтэграцыі: засядлі адразу два наадзінкаўныя органы — Вышэйшы савет саюза Беларусі і Pacii і Савет Pacii, Беларусі, Казахстана і Кіргізіі.

Беларускі ўлады надавалі маскоўскаму саміту асаблівую значнасць. У сераду перад вылетам у расійскую сталіцу Лукашэнка суроў заяўлі, што збираюцца нагадаць Ельцыну аб нявыкананых Расіяй дамоўленасцях. У планах Лукашэнкі таксама значыліся персанальная сустрэча з расійским прэм'ерам Віктарам Чарнамырдзіным, прэзідэнтам Казахстана Нурсултанам Назарбаевым і неафіцыйна — з мэрам Москвы Юрыем Лужковым. Аднак афіцыйны Крэмль вырашыў не надаваць вялікі увагі прыбыццю дэяржхавы Беларусі. Відадаць, ужо прызычайліся да частых і часам неспадзіваних візітаў беларускага гостя і не ўспрымаюць яго як прэзідэнта асобнай дэяржавы. Так ці інакш, у аэропорце Лукашэнку сустра-

ют афіційныя саюзныя супрасты. Адказываючы на пытанні карэспандэнта інтэрфакса, Лукашэнка сказаў, што прыбыццё ў Москву, каб паглядзіць у очы Барысу Ельцыну і даказаць усім, што беларуска-расійскі саюз жыве і дзейнічае. Аднак прости з аэрапорта Лукашэнка паехаў глядзіць у очы Чарнамырдзіну, з якім аблікуючы двухбаковыя эканамічныя адносіны і праект саюзнага бюджету на 1998 год. Агульная сума бюджету, які будзе фармавацца на беззфіцитнай аснове, складае 585 мільёнаў дэнамінаваных расійскіх рублёў (каля 100 мільёнаў долараў). Прычым 65% бюджету забяспечыць Расія і 35% — Беларусь.

У чацвер раніцай Лукашэнка паўгадзіны размаўляў сам-насам з расійскім прэзідэнтам, пасля чаго Ельцын заявіў, што ўсе праблемныя пытанні паміж Расіяй і Беларуссю знятыя. Ельцын дадаў зразумець, што галоўнай праблемай перамоваў двух прэзідэнтаў была сітуацыя вакол дэяржхавы сцяг Беларусі.

На паседжанні савета беларуска-расійскага саюза быў таксама зацверджаны бюджет, прыняты ў раашэнне аб заснаванні агульнай тэлекампаніі і пакет дакументаў, што тычацца знешній і абаронай палітыкі, барацьбы з арганізаванай злачыннасцю. Лукашэнка радасна заявіў: «Упершыню з момант стварэння саюза мы пасправайднаму задаволеня і шчаслівым тым, як развіваеца інтэграцыя».

Альгерд НЕВЯРОЎСКІ

Злачыннасць маладзее

Крымінальная злачыннасць у Беларусі хутка расце і набывае вельмі грозныя маштабы.

Летасць, паводле звестак міністэрства юстицыі, было зарэгістравана 128,4 тысяч злачынстваў — амаль на 1,5 тысячи больш, чым у 1996 г. Асабліва значны рост зафіксаваны зяродзялінства, звязанага з наркотыкамі, — 140,7%.

Асаблівую трывогу выклікаюць цяжкія злачынствы — забойствы, згвалтаванні, цяжкія цялесныя пашкоджанні, грабежы: агульная лічба летасць вырасла да 52,9 тыс. і склала ажно 41% крыміналу.

Праваахоўныя органы выявілі ў мінулым годзе амаль 68 тысяч чалавек, якія ўчынілі злачынствы, з іх непаўнолетні склалі 11%, жанчыны — 21%. Назіраецца вельмі небяспечная тэндэнцыя: 51% злачынстваў, якія знаходзіцца ў месцах пазбаўлення волі, — людзі ва ўзросце да 30 гадоў. А калі ўчыніц, што менавіта маладыя людзі найчасцей атрымліваюць пакаранне ўмоўна і адтэрміноўкай выканання прысуду, то становішча відавочным: злачыннасць маладзее.

На сённяшні дзень у месцах пазбаўлення волі знаходзіцца 21 тысяча чалавек, якія ўчынілі злачынствы паўторна, з іх калі 30% — асабліва небяспечныя рэцыдывісты. Вышэйшай мерай (расстрэлам) у 1997 годзе быў пакараны 31 чалавек.

Сяргей ЛІТВІН

Магдалена НЕПАКАЙ

Забастоўка была

эфектыўнай

Працягнікі рамонтна-будаўнічага прадпрыемства ў Ганцавічах абвесцілі бесцерміновы страйк, але цягнуўся ён нядоўга: праз шэсць дзён адміністрацыя задаволіла патрабаванні работнікаў.

Нагадаем, што гэтае прадпрыемства належыць да камунальнай гаспадаркі райцэнтра Ганцавічы. 15 студзеня яны распачалі страйк, патрабуючы зарплаты, якая не выглажвалася з каstryчніка мінулага года. 20 студзеня на сход практнага калектыву з'явіліся намеснік старшыні райвыканкама В.Абламскі і кіраўнік жыллёва-камунальнай гаспадаркі горада В.Бярко.

Дырэктара прадпрыемства Аляксандра Зайца адхіліў ад пасады, а адразу ж пасля сходу рабочыя атрымалі зарплату за каstryчнік, 21 студзеня быў сплачаны і доўг за лістапад. У бліжэйшыя дні адміністрацыя абяцае аддаць заробік із снеганям.

Аднак адпаведныя органы не пакінулі без увагі арганізатораў акцыі пратэсту. Міліцыяնты даставілі ў райадзіzel унутраныя справы двух найбольш актыўных рабочых — удзельнікаў забастоўкі. Яны мелі гутарку з начальнікам РАУС, і ён, са словаў рабочых, з разуменнем паставіўся да прычын, якія прымусілі калектыву завода пачаць акцыю пратэсту, аднак папярэдзіў, каб яны «не паддаваліся на правакацыі».

БелаПАН

Калі Расія не хоча — украінцы зробяць самі

Украіна ў аднабаковым парадку правядзіць дэлімітацыю Украінска-расійскай мяжы, калі Расія будзе засягваць

гэтае пытанне.

Такую заяву зрабіў начальнік управліення краін СНД украінскага міністэрства замежных справаў Уладзімір Салавей. Ён таксама адзначыў, што вырашэнне пытання аб дэлімітацыі украінска-расійскай мяжы «ідзе цяжка»: расійскі бок дагэтуль не зацвердзіў нават склад камісіі для правядзення перамоваў. У Салавеяў нагадаў, што ёсць све-

БелаПАН — УНІАН

СВАБОДА

Як і раней, газета выходитць кожны аўторак, сераду, пятніцу.

На наступным тыдні будзе авбешчаная падпіска.

Навіны

Кожны тыдзень

у Навінах праграма НТВ-плюс

Міцкевіча ў Гродне пакуль няма

З 21 да 24 студзеня ў Гродне праходзяць Дні Адама Міцкевіча. Сёлета спайняеца 200 гадоў з дня яго нараджэння.

У сераду ў гродзенскім палацы хімікаў некалькі соцені гараджан сабраліся, каб паслухаць пісьменніка і паэта, якія спецыяльна прыехалі з Мінска на Дні Міцкевіча. Сваё слова сказали Л.Баршчэўскі, В.Ракіцкі, У.Арлоў, Р.Барадулін і М.Скобла. Гродзенцы асабліва шкадавалі, што з-за хваробы не змог прыехаць Васіль Быкаў, якога чакалі найбольш. А госці бедавалі, што ў свецце існуе каля 50 помнікаў А.Міцкевічу, але найменш — у Беларусі, на яго радзіме.

Першы беларускі блюст Міцкевіча з'явіўся ў Брасце ў 1965 годзе ў 100-ю гадавіну смерці паэта. Цяпер ёсьць яшчэ блюст у Лідзе і помнік у Навагрудку. Сёлета плануеца паставіць блюст Адама Міцкевіча перад сядзібай саюза паліякаў у Гродне, камень пад яго ўжо закладзены.

Сяргей МАКСІМОВІЧ

Лідэры БНФ у прыватным сектары

У Гродзенскай вобласці лідэры БНФ распачалі серыю сустрэч з актыўстамі і прыхільнікамі Фронту.

Іван Саверчанка, Вячаслав Сіўчук і кіраўнік Дэмакратычнага жаночага руху адраджэння айчыны Таццяна Ваніна пабывалі ў Навагрудку і містэчку Любча. Улады ў апошні момант забаранілі праводзіць сустрэчу ў раённым клубе таварыства сляпых, і яна адбылася ў прыватным доме. У Любчы памяшканне арандаваць таксама не атрымалася, і сустрэча праішла ў прыватнай майстэрні. Так што ўлады дапамаглі Фронту сакономічы гроши на арэнду.

Сяргей МАКСІМОВІЧ

Калгасная электрастанцыя на некалькі вёскі

У Астравецкім раёне адбываюць пробны пуск першай турбіны Янаўская электрастанцыя, яе моцы хопіць, каб асвятліць 3—4 невялікія вёскі.

Станцыю мяркуюць запусціць пасля заканчэння веснавой паводкі. Дзеў турбіны па 60 кіловат, выраблены ў Беларусі, будучы праца ваць аўтаматычна, без абслугі.

Янаўская электрастанцыя была пабудаваная яшчэ ў 1956 годзе, а ў 1994 у выніку моцнай паводкі была разбураная. На аднаўленне пайшло каля 5 мільярдаў рублёў.

Летася на праграме малой энергетыкі ў Гродзенскай вобласці была ўжо рэканструяваная адна такая станцыя, у наступным годзе адноўцца яшчэ дзеў.

Сяргей МАКСІМОВІЧ

Прадаюцца ваенныя гарадкі

На аўкцыёне ў Ваўкаўскім зноў выстаўляліся аўтакты ваенных гарадкоў, але толькі трэь з іх былі прададзеныя.

Самым дарагім набыткам стала маёмасць былога гарадка № 1, якая была прададзеная па пачатковай цане — каля 310 млн. рублёў. Пакупнік знайшоўся толькі адзін. Тое ж самае здарылася і з ваеннымі свінірнікамі, які аздыны пакупнік таксама здолеў атрымаць за пачатковы кошт — 107 млн. рублёў. Толькі ў адным разе адбыліся невялікія таргі, у якіх былі два ўдзельнікі. У выніку гарах для тэхнікі быў прададзены ў пайтара раза дараўжай ад пачатковага кошту. Ніхто, аднак, так і не купіў цэлы ваенны гарадок № 13, які прадаваўся за 783 млн. рублёў. Улады спадзяваліся, што будучы гаспадар створыць там 10 новых працоўных месцаў.

Ваўкаўскія ўлады ўжо некалькі гадоў спрабуюць распрадаць аўтакты і маёмасць былых ваенных гарадкоў, якіх у даволі невялікім горадзе некалькі. Тэрміны аўкцыёна пастаянна пераносіцца, а пачатковы кошт аўтакты ўвесь час змяншаецца, каб прывабіць пакупніку, але іх знаходзіцца ўсё менш і менш.

Алена ВІТУШКА

Абеды хутка скончана

Вось ужо трэці тыдзень 68 самых бедных жыхароў Мазыра бісплатна харчујца ў сталоўцы «Клопат».

Аблугаўваюць іх па спецыяльных талонах, кожны абед каштует 45 тысяч рублёў кожны. Гроши выдзеліла Міжнародная федэрэцыя Чырвонага Крыжа. На жаль, праз некалькі дзён дабрачынная акцыя завяршаецца, маламаёмным зноў давядзеца сутыкнуща з проблемамі фізічнага выжывання.

Уладзімір ВАЛЕЎСКІ

Да юбілея Машэрава

Брэсцкія ўлады рыхтуюцца ў лютым шырока афіцыйна ўзнагароды 80 гадоў з дня нараджэння Пятра Машэрава.

План святочных мерапрыемстваў з гэтай нагоды быў зацверджаны чыноўнікамі яшчэ лягася, а нядайна гарыканкамі Брэста прыняў рашэнне перайменаваць частку галоўнай магістралі горада — вуліцы Маскоўскую ў праспект Машэрава. Праўда, спачатку ўлады хацелі надаць імі Машэрава вуліцы Камуністычнай, але пасля пратэсту ветэранскіх і камуністычных арганізацый чыноўнікі былі вымушаны адмовіцца ад «крамольнай» задумы.

Альгерд НЕВЯРОЎСКІ

Вёсцы Горы — 500 гадоў

Вёска Горы ў Горацкім раёне Магілёўскай вобласці мае багатую гісторыю і нядайна афіцыйна ўзнагароды 500-годдзе.

500 гадоў тому Горы ўпершыню ўзгадваюцца ў летапісе, а археолагі установілі, што людзі тут пасялі ісці значна раней. Навукоўцы знайшлі сліды вялікага паселішча X—XII стст. А з XV стагоддзя гэта было тыповое беларускае мястэчка. У 1619 годзе канцлер Вялікага княства Літоўскага Леў Сапега нават выдаў Горам грамату на Магдэбургскія права.

Іван ЗАСАДА

У Чыкіна службовы юбілей

Спойніўся роўна год, як знакаміты камуніст Віктар Чыкін заступіў на пасаду віцэ-мэра г.Мінска. З нагоды службовага юбілею наш карэспандэнт пагутарыў з ім пра жыццё і справы.

Цяпер 48-гадовы Чыкін, па ягоных уласных словамах, «працуе з насельніцтвам»: курыруе аддзелы моладзі, грамадска-палітычнай інфармацыі, прызыўную камісію. Сярод

памагла «ідэалагічна падрыхтоўка». «Шукалі прафесіянала, і ў маёй асобе яго знайшлі», — без залішніх сціпасці кажа віцэ-мэр.

Мінск, па прызнанні Чыкіна, — ягоныя любімы горад, тут ён нарадзіўся і вырас. Але адпачываць любіць на дачы. Больш за ўсё яго турбуюць дзве зацягнутыя будоўлі — дом на дачы, які ён будзе ўжо сем гадоў, і Палац Рэспублікі ў цэнтры сталіцы.

Цікава, што ў камуніста Чыкіна

жонка — прыватны прадпрымальнік. Праўда, з ёю, як і з

сынам-студэнтам, ён бачыцца мала, — па ягоных словамах,

«увесь час забірае праца віцэ-

мэра і першага сакратара КПБ». А сябруе Чыкін у асноў-

Віктар Чыкін задаволены працай у мэрыї.

ным «па партыйнай лініі».

«Я адзін у сям'і вырадак-палаўнік, усе астатнія — мастакі», — нечакана разка выказаўся пра сябе Чыкін і патлумачыў, што ягоныя сёстры працаюць у мас-

тве. Сам жа Віктар Чыкін, скончыўшы політэхнічны інстытут у 1971 годзе, пачаў кар'еру намеснікам камсамольскага сакратара інстытута, пад канец 90-х займаў пасаду другога сакратара Мінскага гарката КПБ. Быў

рэдактарам камуністычнай газеты «Мы і время», працаўшы у прэзідэнцкім «Белінфарм-прагнозе» і нарэшце ў студзені 97-га быў прызначаны намеснікам старшыні Мінгарвыканкама.

Асабліва цяжкой часткай сваёй працы Віктар Чыкін называў зносіны з партыямі, тут уяўляўся і сябры, і ворагі. Чыкін кажа, што ў яго ўсталіваліся «чалавечыя зносіны» з некаторымі апазіцыйнымі лідэрамі, але з кім — не паведаміў. «Каб не перашкодзіць», — кажа Чыкін, але каму; «не перашкодзіць» — сабе ці апазіцыі — не ўдакладняе.

Аляксандр ВАСІЛЕЎСКІ

Такие люди — и за решёткой

В следственний изолятор попал бывший руководитель Минского обкома КПБ

Недавно быў арестован Анатолій Бычек, прыняўшы ў свое время бразды правління Минскага обкома КПБ от нынешнага спікера нижней палааты національнага сабрания Анатолія Малофеева. После восстановлення КПБ і до сен-тября 1997 г. товариш Бычек вновь возглавляў организацию областных коммунистов. Но минувшай осенью ёго спешно убрали, і, па словам руководителей ЦК КПБ, тепер о бывшем соратнике ничего в

ЦК не знают. Не знают даже, где он живет.

А живет он нынче в СІЗО, куда попал по обвинению в крупных махинациях с белорускай тушэнкой, которую поставлял в Россию. По не-

которым данным, оборот сделки достигал около 3

млрд. белорусских рублей. Занимался бизнесом тов. Бычек, будучы на государственной должности. В последнее время он возглавлял управление по статистике и анализ-

зу Минской области. Но арестовали коммуниста только после того, как он подал заявление об уходе «по собственному желанию».

Что касается тушэнки, то предполагается, что именно о ней недавно говорили некоторые российские военные. Они обижались, что в российскую армию из Беларуси попала большая партия непригодной для употребления в пищу тушэнки с истекшим сроком годности.

Кстати, в «деле о тушэнке» фигурируют и другие лица. Можно лишь догадываться, почему А.Бычека арестовали без такой шумихи, как некоторых других людей с положением. Но уж больно много оказывается людей, различным образом причастных к этому делу, которые облечены депутатскими полномочиями. Так можно и кворума в палатах лишиться.

Борис ВЕСТНИК
(«Белорусская газета»)

Гарэлка: чакаецца падаражанне

У хуткім часе чакаецца падаражанне гарэлкі і лікёра-гарэлачных вырабаў.

Карэспандэнту НАВІНАЎ на вытворчым аб'яднанні «Мінск-крухмалпрам» патлумачылі: кошты на спіртны напоі вырастуць таму, што дзяржава ў chargovы раз павышае акцыянай стаўку на алкаголь. На сёняшні дзень у цэнзе пляшкі гарэлкі акцызы складаюць каля 80%, але стаўка падатку будзе яшчэ павышана. У выніку бутэлька белай падаражэ прыкладна на 8 тысяч. Гэта пытанне цяпер разглядаецца ўрадам.

Кошты на гарэлку не мянляцца звесені, аднак за гэты час падаражэ спірт — амаль на 20%. Прадпрыемствы ўжо не пакрываюць выдаткі на вытворчасць гарэлачных вырабаў, і гэта можа стаць дадатковай прычынай росту цэнзаў.

Мікола ВАЙТОВІЧ

Зарабіў —

Да 15 лютага многія грамадзяне Беларусі павінны прадстаўіць у падатковыя інспекцыі дэкларацыі аб даходах за мінулы год. Гэта — адна з галоўных тэмай гаворак у транспарце, на працы і дома, тым больш што развеснаны ў метро і проста на вулічных слупах паперкі-напамінкі пагражают карнімі санкцыямі. «Чаму мы павінны плаціць іншой, калі з нас ужо вылічыла падаткі бухгалтерыя?» — абураюцца людзі.

Прычыны і мэты

Сэнс дэклараўання даходаў можна зразумець з простага прыкладу. Дапусцім, два розныя чалавекі атрымліваюць аднолькавы гадавы даход — скажам, 36 мільёнаў рублёў кожны. Але першы зарабляе гэтыя гроши на адным месцы, а іншы, каб мець такую суму, працуе на дзвюх работах. Падаходны падатак, як вядома, вылічваецца па месцы працы бухгалтерыя, а стаўка заўжды ад сумы даходу. Прычым стаўка гэта прагрэсіўная: чым большы даход, тым большы падатак. І можа атрымліваць так, што ў чалавека, які мае два гадавыя заробкі па 18 мільёнаў, бух

Каждый мнит себя стратегом, видя бой со стороны

Юрий Ходыко

Честно признаюсь, я не проявлял «весма нервной реакции» на статью А.Стариковича «Тусовка», опубликованную в «Свабодзе» в ноябре прошлого года, посчитав ее проявлением юношеской горячности и недостаточной информированности из-за удаленности автора от места критикуемых им процессов. Однако его последняя публикация «Ставка на проигрыш» («Навіны» №1) заставляет меня вступить в полемику с А.Стариковичем (тем более, что я являюсь одним из героев «Ставки»).

А.Старикович в своей статье выделяет два тезиса: «Ставка на «объединенную оппозицию» — это ставка на проигрыш». А также: «правый» и «левый» политики еще могут найти общий язык, «правый» и «левый» избиратели — никогда». К сожалению, оба тезиса неверные. Например, не ответил А.Старикович на вопрос — правые или левые избиратели проголосовали за А.Лукашенко в 1994 году. Однако, начнем по порядку.

К сожалению, в Беларусь нет «объединенной» оппозиции. Поскольку в самом определении корень «един» предполагал бы единый центр, единые структуры, одного кандидата в президенты. У нас есть «широкая» оппозиция, которую объединяет, прав С.Колякин, согласие восстановить действие Конституции 1994г. А это означает восстановить гарантированные ею права и свободы граждан, попираемые режимом А.Лукашенко, восстановить разделение законодательной, исполнительной и судебной власти, установить, наконец, попытки ликвидировать провозглашенную Конституцией независимость Республики Беларусь. Более того, имеется высокая степень согласия относительно ликвидации поста президента вообще или придания ему только представительных и арбитражных функций. В остальном партии, входящие в «широкую» оппозицию, придерживаются достаточно различных взглядов — и на характер социально-экономических преобразований, и на темпы реформ, и на приоритеты международной политики Беларусь, и многое другое. Но все согласны в том, что разрешение этих проблем должно происходить в правовом поле, на основе единственного легитимного сегодня Конституции.

Много этого или мало? Ответ на этот вопрос не только проводит грань между оптимистами и пессимистами. Но и между ответственными и безответственными политиками. Совершенно очевидно, что никакая «объединенная», но более узкая оппозиция, а тем более усилия одной партии не могут в сложившейся ситуации привести к победе над режимом. Тот, кто думает иначе, либо страдает повышенным самомнением, либо не владеет информацией.

Действительно, существует только три варианта ликвидации диктатуры. Первый: ненасильственное восстановление действия Конституции-94. Возвращение законодательных полномочий Верховного Совета XIII созыва. Давление на него со стороны «улицы» и непарламентских партий с тем, чтобы он принял необходимые конституционные

На снимке: Юрий Ходыко и Семен Шарецкий.

поправки. Путем ли довыборов, референдума или собственного решения — безразлично. Этот вариант самый мягкий, но и самый трудный.

Второй вариант — социальный взрыв. Взрыв парового котла тем сильнее, чем прочнее его стены. Диктатура и всевластие одного человека создают такие условия, когда обнищание населения и ненаходящий выхода протест могут привести к такому силе социального напряжения и недовольства, что люди выйдут на улицу без призыва партий и без их руководства. Тогда мы получим не «бархатную» или «пояющую» революцию, а бунт «бессмысленный и беспощадный». Он, конечно, сметет диктатуру. Но в условиях отсутствия «широкой» оппозиции и координации ее усилий к власти придут клеветы существующего режима, как это было в Румынии.

Опыт 1991 г. показывает, что взять под контроль стихийный протест значительно труднее, чем спровоцировать беспорядки. Я горжусь тем, что БНФ — единственная в то время оппозиционная сила избежала искушения «бунта», ибо наша цель не в захвате власти, а в завоевании доверия и сознательной поддержке белорусского народа. Дом независимости демократической Беларусь только тогда выдержит все испытания, если будет построен на этом прочном фундаменте.

Поэтому А.Стариковичу долж-

и напутствовал ее словами: «иди и не греши более». И моя цель, чтобы сказать А.Стариковичу — патриоту «от молока матери», — что он совершает куда более непростительные ошибки, сея раздор в рядах оппозиции, чем цитируемое им высказывание С.Шарецкого весной 1996 г.

Неужели уважаемый оппонент хочет, чтобы наша и без того недостаточно «объединенная» оппозиция вместо борьбы с диктатурой занялась сведением счетов и выяснением, кто больше сделал ошибок? Чтобы С.Шарецкий, например, напомнил В.Гончару (фигуру которого А.Старикович противопоставляет спикеру), что тот не только допускал высказывания против оппозиции БНФ, но и просто был в команде А.Лукашенко? Или, чтобы Н.Статкевич

направляет свои «точечные удары уголовными делами» и непомерными штрафами не столько по З.Пазыняку и В.Гончару, как считает А.Старикович, сколько по тем депутатам, которых он небрежительно списывает на свалку истории.

Естественно, что репрессии обрушаются не только на депутатов, но и на активистов оппозиционных партий. Их нельзя противопоставлять, ибо недепутаты еще менее защищены законом. Но особая «любовь» А.Лукашенко к народным избранникам проявляется хотя бы в том, что после манифестации 23 ноября прошлого года из одиннадцати привлеченных к суду семь оказались депутатами.

Поэтому глубоко ошибочна мысль, проходящая красной нитью.

Ю.Ходыко: Ради достижения благородной цели я согласен сотрудничать и с «красными», и с «малиновыми»

предъявил претензии С.Богдановичу за то, что критические слова, сказанные им в узком кругу «междусобойца», стали известны А.Стариковичу? Уласи нас Боже от такого развития событий и от такой помощи независимых журналистов. Потому что такая «помощь», если и является помощью, то только режиму А.Лукашенко.

И уж подлинным шедевром «профессиональной этики» является высказывание А.Стариковича относительно карательных мер администрации А.Лукашенко.

«Штрафы на них» (депутатов ВС, сохранивших верность Конституции-94) иногда накладывают, что неприятно, но в общем несмертельно». Позволю себе сообщить Стариковичу, что штрафы, накладываемые на участников оппозиционных манифестаций и, в первую очередь, на депутатов, равны десятимесячной средней заработной плате в Беларусь. Подавляющее большинство оштрафованных имеют семьи и доход, незначительно отличающиеся от среднестатистического. Поэтому, не будь похертвований в фонд помочи жертвам политических репрессий, эти штрафы вполне могли быть смертельными. Режим это прекрасно осознает и

в-третьих, глупые «утки», вылетая из окружения белорусского президента, «крякают» с трибуны Российской Госдумы о том, что белорусская оппозиция готовит какие-то страшные вещи, и причем на деньги ЦРУ. Существование белорусской оппозиции настолько очевидно, что попытки ее удушения предпринимаются не только внутри Беларуси, но и в уважающей наш суверенитет России...

Помните заявление по поводу того, что такой оппозиции, которая есть сегодня у нас, он, Лукашенко, готов даже приплачивать. Я нахожусь в оппозиции. Где деньги?

Нет их. Тогда возникает вопрос — кому из оппозиции господин президент и его верный «друг Санчо» — господин Шейман — платят, и если платят, то за что?

А ведь, похоже, платят! Потому что оппозиция стала той kostью, которой режим поперхнулся и которая стала поперек горла. Вот и не жалеют ни сил, ни средств на то, чтобы удалить ее.

Прошу прощения у Валентина Филистовича, что цитирую его письмо, не спросив разрешения. Но он оказался настоящим провидцем, правдиво оценив и роль оппозиции, и ее заслуги и предсказав методы борьбы режима с нею. И смысл его письма совсем не соответствует похоронному тону статьи А.Стариковича. Более того, он указал еще на один немаловажный фактор в белорусской политике, который заставляет меня вернуться к теоретическим вариантам вероятного развития событий.

Третий, возможно самый неприятный, вариант устранения диктатуры можно условно назвать «дворцовий переворот». То, что Лукашенко сажает в тюрьмы назначенных им же министров, то, что из его предвыборной команды ушла большая часть ее активных участников, хорошо известно. То, что он подавляет инициативу и бесцеремонно обращается со своим ближайшим окружением, предписывает и дает указания специалистам более высокой квалификации, чем он сам, — это тоже не секрет. Не может привлечь его окружению и бесконечный аврал и бесконечные проверки. Наконец, не могут верить они в липовой статистике о росте благосостояния. Значит, они должны понимать, что режим исчерпал свои возможности и при своем крушении может затянуть их в водоворот хаоса, поставить перед необходимостью реально отвечать за результаты правления Лукашенко.

Выход для этого окружения — один. Своевременно убрать диктатора, но сохранить власть. Сделать это можно (учитывая характер режима) только с помощью Москвы, которая одна контролирует реальные рычаги власти А.Лукашенко — экономические, политические и даже силовые. Но в Москве идет ожесточенная борьба за власть и неизбывательно, что верх возьмут единомышленники нашего президента. В этом случае Москве будет нужна Беларусь, но без Лукашенко. И она будет выбирать ему преемника как из рядов скрытой, так и открытой оппозиции.

Вариант «дворцового перево-

Станкевіча не аддадуць Расіі

У аўтарак апеляцыйны суд у Варшаве нарэшце вынес канчатковое рашэнне: былы дарадца прэзідэнта РФ Сяргей Станкевіч не будзе выдадзены расійскаму боку.

Нагадаем, што пайтара месцыа таму суд ужо прызнаваў выдачу Станкевіча «юрыдычна недапушчальнай», пасля прокуратура вынесла пратэст — і вось нарэшце апеляцыйны суд пасля доўгага разгляду паставіў апошнюю кропку: экстрадыцыі не будзе.

У Расіі Станкевіча авбінавачваюць у атрыманні хабару — 10 тысяч долараў. У Генеральнай прокуратуре РФ паведамлен-

не аб вердыкце суда Варшавы ўспрынялі без аптымізму: расійскія праваахоўныя органы не разлічвалі на такі вынік справы. Раней расійскі генпрокурор Ю. Скуратава неаднаразова падкрэсліваў, што польскі суд не павінен разглядаць доказы віні Станкевіча — аднак у Польшчы, мяркуючы па ўсім, думаюць іначай.

Гэты выпадак стварае паказальны юрыдычны прэцэдэнт,

які можа паўплываць і на лёс вядомага беларускага бізнесмена Аляксандра Пупейкі. Прэзідэнта фірмы «Пушэ» А. Пупейкі, як вядома, польскія праваахоўныя органы арыштавалі ў сярэдзіне снежня па просьбе беларускага боку: ён авбінавачваецца ў невяртні банкаўскіх крэдытаў. Нядайна тэрмін утрымання пад наглядам у Польшчы быў падоўжаны да 12 сакавіка — за гэты час павінна быць прынятае канчатковое рашэнне аб выдачы або навыдачы А. Пупейкі. Прыклад з С. Станкевічам паказвае, што польская Феміда вельми уважліва і адказна ставіцца да падобных пытанняў.

Магдалена НЕПАКАЙ

Демократическая Россия или феодальная Московия?

В России до сих пор налицо последствия татаро-монгольского ига и крепостного права.

«Возможно, вам покажется странным этот мой вывод, — пишет обозреватель американского информационного агентства Джеймс Мик, — но в России отношения работника и нанимателя строятся по феодальному типу. Права и реальные возможности работодателя неограничены, а зарплату работникам выдают как подачку».

Особенное возмущение аналитика вызывает ситуация с постоянными задержками зарпла-

ты в бюджетной сфере. С точки зрения американца, случись эта немыслимая ситуация на Западе, средства массовой информации всерьез занимались бы этой темой. Профсоюзы добивались бы объяснений и компенсаций, а политики разнесли бы виноватых в пух и прах. В России же кардинально иная ситуация: вместо бунтов и массовых выступлений люди погружаются в отчаяние и прибегают к таким малозэффективным мерам, как

голодовки и перекрытие движения на автомобильных или железных дорогах.

«Странно, — считает Джеймс Мик, — в России, похоже, относятся к невыплатам зарплаты, как к неконтролируемому стихийному бедствию типа наводнения или засухи, хотя совершенно очевидно, что деньги на гло крадут. Будет ли гнев людей таким же мощным, как их долготерпение?» — завершает риторическим вопросом свой материал американский обозреватель.

Михаил ГРИГОРЬЕВ

С «большим соседом» играют по-крупному

Новая балто-российская история

Латвия: благие намерения

История латвийско-российских отношений сложна, драматична и знает больше падений, чем взлетов. Положительные сдвиги последнего времени представляют собой скорее благие намерения, чем ощущимую реальность.

Россия признала независимость Латвии в 1991 году, но потом последовали годы непонимания и взаимных обвинений. Латвийские политики не смогли забыть годы советской оккупации, российские без устали твердили об «ушемлении прав русскоязычного населения» в Латвии. И хотя бизнесмены обеих стран сразу оценили все преимущества сотрудничества и принялись извлекать из него вполне конкретные выгоды, политики по инерции (или по природе своей) продолжали препираться.

Последним значительным результативным шагом был официальный визит в апреле 1994 года президента Латвии Гунтиса Улманиса в Российскую Федерацию. Этот визит способствовал подpisанию пакета чрезвычайно важных документов и прежде всего о выводе из Латвии российской армии.

Потом были многочисленные встречи разнообразных государственных руководителей, успехи, проволочки, срывы... Но замечена закономерность: как только на латвийско-российском горизонте начинают рассеиваться тучи, тут же следует «грозное заявление» с той или иной стороны — и все усилия договаривающихся сторон идут насмарку. Совсем недавно Ельцин зая-

У аўтарак у Рызе быў урачысты і жалобны дзень: Латвія ўспамінала падзеі студзеня 1991 года, калі Москва рукамі Рыжскага ОМОНа хацела скінуць урад Латвійскай Рэспублікі. Члены ўрада, парламента і Рыжскай думы ўскладалі кветкі да магіл патрыётаў, што загінулі ў тый дні. Увечары ў Домскім саборы адбылося набажэнства, прысвечанае абаронцам латвійскай незалежнасці. Кіраўнік урада Латвіі Гунтар Крастс звязаўся да латышоў усяго свету з прамовай прац калг'ю-тэрнай сеткай Internet. «Мы хацелі быць вольнымі. Мы сапраўды хацелі быць вольнымі. І мы дамагліся таго, чаго хацелі, — мы гаспадары свайг будучыні», — сказаў прэм'ер-міністр Латвійскай Рэспублікі.

вил, что хотел бы самых дружественных отношений с Латвией, и он уверен, что в процессе переговоров удастся подписать договор о границе и другие межгосударственные соглашения. В тот же день президент Латвии Г. Улманис, вернувшись из Соединенных Штатов, где он подписал Балто-американскую хартию, в очередной раз сказал, что «факт оккупации Латвии советскими войсками в 1940 году не оспорим».

Латвія: реальные шаги

Концептуальной идеей нынешних литовско-российских отно-

шений является так называемая теория «моста» между Западом и Востоком, предполагающая при этом максимальную выгоду для Литвы.

Литва сумела за последние 4-5 лет принципиально изменить пропорции в торговом обороте между Востоком и Западом, и ее как нельзя более устраивает схема, когда с Запада ввозятся технологии и оборудование, а в Россию и другие страны СНГ уходит готовая продукция. Структура торговли за прошлый год именно такую картину и показывает.

Особое отношение к Литве со стороны России определяется

Немцы адступаюць

Германія з насельніцтвам больш за 81 мільён чалавек была і застаецца самай вялікай краінай Еўропы, аднак немцаў не становіцца больш.

За апошні год насельніцтва Германіі павялічылася ўсяго на 60.000 чалавек, прычым, паведамляе агенцтва DPA, прырост адбыўся выключна за кошт іншаземцаў, якія атрымалі ў ФРГ від на жыхарства. Ужо некалькі гадоў імігранты з'яўляюцца практична адзінным фактам росту. Самі ж немцы, апраўдаючыся цяжкім эканамічным становішчам, найчасцей маюць толькі адно дзіця ў сям'і. У выніку карэннае насельніцтва скарачаецца, а месца немцаў займаюць імігранты. Каля такая тэндэнцыя захаваецца, то неўзабаве дамінаваць у Германіі будучы туркі, албанцы, сербы, італьянцы і палакі.

32 гады для прэзідэнта — не тэрмін

Сённяшні прэзідэнт Інданэзіі Сухарта яшчэ не стаміўся кіраваць сваёй краінай.

Сухарта стаіць на чале дзяржавы ўжо 32 гады. Ён чалавек немалады, яму ўжо 76, у яго суп'ёныя праблемы са здароўем, але ён прыняў праланову краініцтва правячай партыі Голкар балатавацца на пасаду прэзідэнта яшчэ раз. Апазіцыя лічыць, што Сухарта ўжо не падыходзіць на ролю лідэра адной з самых густаселеных краін свету, але публікі думае іначай — аптытані грамадскай думкі паказалі, што большасць выбаршчыкаў за сённяшнія гады прэзідэнта. Выбары адбудуцца ў сярэдзіне сакавіка, у Інданэзіі прэзідэнта тэрмінам на пяць гадоў выбірае спецыяльная асамблея з 1.000 чалавек.

Куміры бразільскіх вайскоўцаў

Афіцыйныя аптытані паказалі, што ідэалам для абсалютнай большасці бразільскіх салдат і афіцэрâu з'яўляецца Адольф Гітлер.

На думку вайскоўцаў, ягоная мэтанакіраванасць, аратарскае майстэрства і воля да перамогі заслугоўваюць ухвалы і пераймання. На думку экспертаў, гэта не сведчыць пра росквіт неанацызму ў арміі, бо іншыя куміры бразільскіх вайскоўцаў не маюць нічога агульнага з фашызмам: у рэйтынгу папулярнасці на другім месцы стаяць гончышык Формулы-1 Айртан Сена і — героя Французскай рэвалюцыі Жанна д'Арк.

новой российской политики здешнего правительства стали не дипломаты, а бизнесмены. Именно представители крупного эстонского бизнеса первыми открыто заявили о том, что устали бороться с трудностями, которые возникают на их пути из-за неуклюжих действий политиков.

Интересы эстонских предпринимателей в России просты: ликвидировать двойные таможенные пошлины на свои товары и направить через таллинские порты как можно больше российских грузов. В Москве не скрывают, что решение этих жизненно важных для Эстонии вопросов во многом зависит от политического климата.

Для лоббирования своих интересов элиты эстонского бизнеса создала Ассоциацию крупных предпринимателей, директором которой стал бывший комсомольский работник с опытом работы в России Яак Саарнайт. В Москве эстонские предприниматели вежливо и по-деловому улыбаются, в Таллинне намекают политикам на свою роль в скорых парламентских выборах.

Литва, похоже, знает, как себя вести. Здесь как бы не слышат постоянных восклицаний московских деятелей вроде «без России они никуда не денутся». В Вильнюсе понимают, что в плане большой политики Литва важна для России, ничуть не меньше (а может, даже и больше), чем наоборот. Поэтому Вильнюс позволяет себе довольно холодно отреагіроваць на ініцыятывы Ельцина о российских гарантіях безопасности для Литвы — но тем не менее ничего пока не свидетельствует об ухудшении отношений между государствами.

Москва вроде бы с пониманием и одобрением следит за этими переменами. Однако Эстония не намерена изменять взятый с самого начала курс на плотное сотрудничество с Европой и трансатлантическими структурами. И хотя Россия чувствует себя неудобно, когда ее настойчиво вытихивают с южного берега Балтийского моря, Москве придется мириться с этим.

По материалам печати

Не хочаце выкурыць кубачак кавы?

Некаторыя вытворцы цыгарэтаў шукаюць, як абысці забарону на рэкламу тытуну, — і знаходзяць арыгінальную рашэнні.

Цалкам магчыма, што рэклама тытуну вырабаў у краінах Еўрапейскага Саюза будзе цалкам забароненая. Канцэрн British American Tobacco вырашыў прагандаваць сваю прадукцыю з дапамогай... рэкламы кавы. Ужо з'явілася ў продажы кава з маркай «Бэнсан энд Хэджэз» (Benson & Hedges — самыя папулярныя цыгарэты ў Брытаніі), а таксама адчыніў сетку невялікіх кафэ пад такой самай шыльдай. Разлік вельмі просты. У свядомасці многіх людзей, а сабліва курцоў, кава непасрэдна асацыюеца з цыгарэтай.

Цяпер канцэрн збіраецца выпусціць рэкламны ролік, у якім спартовага целаскладу хлопец заходзіць у кавірню «Бэнсан энд Хэджэз» — каб замовіць філіканку кавы. А ў краінах, дзе рэклама тытуну не забароненая, ён яшчэ будзе даставаць з кішэні сваю любімую цыгарэтай.

Тэлефон на замку

Кампаніі тэлефоннай сувязі ў Германіі стаміліся змагацца з самадзейнасцю сваіх кліентаў і сталі праланоўваць паслугі, якія да гэтага часу былі катэгорычна забароненыя.

Паводле нямецкіх законаў, хатнім нумар тэлефона — прыватная ўласнасць чалавека, і ніхто не мае права яго ведаць, без згоды гаспадара. Тому ўстаноўка апарату, якія вызначаюць нумар, разглядаюцца як незаконная. Аднак, нягледзячы на шматлікія забароны, немцы ўсё ж устаноўлівалі самаробныя (або прывезеныя з СНД) прыборы, што кепка ўліпвала на работу тэлефонных сетак.

Кампаніі сувязі знайшлі кампрамісны варыянт: за некалькі марак у месяц яны прапланујуць кіientам паслугу па вызначенні нумара таго, хто да іх тэлефануе. А хто захоча — таму за дадатковыя некалькі марак у месяц на лінію павесьць своеасаблівы «замок», і ягоны нумар ужо не даведаецца нікто. Хіба што спецслужбы — але гэта ўжо зусім іншая гісторыя.

Рэкорд задорага каштуе

Пяць гадоў таму Салем Джума Мубарак з Аб'яднаных Арабскіх Эміратоў паабяцаў, што ўстановіць рэкорд свайгі краіны і будзе бацькам 60 дзяцей. Сёння ён кажа, што перагнёт палку.

50-гадовы Мубарак ужо мае 49 дзяцей ад 6 жонак. Ён працуе музейнам у мячэці — пляц разоў на дзень залазіць на высокі мінарэт і кліча прававерных мусульман на набажэнства. Ягоны заробак складае 4 тысячи долараў у месяц; трох былым жонкам, з якімі ён у разводзе, Мубарак плаціць аліменты, а для трох цяпрашніх трymae асобнія дамы. Згадзіцца, расходы немалыя.

Калі напрыканцы мінулага года ў яго нарадзілася дзіця, Мубарак прыйшоў да выясновы, што ягоныя фінансавыя магчымасці канчатково вычарпаныя. На новы шлюб грэшыў няма — і гэта аўтаматычна знікае шанцы на дасягненне нацыянальнага рэкорду шматдзетнасці.

Магдалена НЕПАКАЙ

Японская архітэктура для тых, хто ўмее чытаць па-англійску

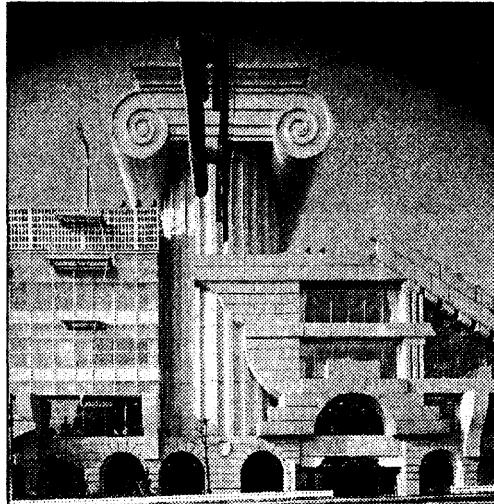
На фотавыставе «Сучасная японская архітэктура. 1985—1996», што працуе ў Мінску, няма экспурсаводаў — ёсьць падрабязныя тлумачэнні і каментары. Аднак, на жаль, усе тэксты — толькі на англійскай мове.

Калі вы не валодаеце англійскай, варта ўзбройцца слоўнікам ці прыхапіць з сабою перакладчыка, бо пазнаёміца з архітэктурай Японіі апошняга дзесяцігоддзя сапраўды цікава, а разбарацца ў ёй без тлумачэнні проста немагчыма. Дзесяткі фотаздымкаў і схемаў самым выгадным чынам адлюстроўваюць супер-тэхналагічную эканоміку Японіі, таксама як і экзатичную японскую культуру. Менавіта ў архітэктуры арганічна спалучаецца і першае, і другое. Фантастычныя формы хмарачосаў маюць адбітак традыцыйнага японскага разумення прыгажосці, а спецыфічныя збудаванні (напрыклад, домік для чайнай цырымоніі або японскі тэатр Но) уражваюць даречным і, можна сказаць, віртуозным выкарыстаннем сучасных будаўнічых матэрыялаў.

Выстава паказвае, што і ёўрапейская культура аказвае

Сціплы чорна-белы фасад у традыцыйным японскім стылі (на здымку злева) павінен ствараць контраст са шматкалернасцю таго, што чалавек убачыць усяроддзіне: гэта музей кафлі. А змяшэнне стыляў і эпох на фота справа адпавядае прызначэнню будынка:

тут размяшчаюцца афісы, рэстаран, кінатэатр і карцінная галерэя.

пэўны ўплыў на свядомасць японцаў. Напрыклад, стваральнікі мастацкага музея ў горадзе Хірасіма (1988) свядома дамагаліся «сімбіёзу японскіх і ёўропейскіх матываў», а ў Токіо ў 1991 годзе быў узведзены шматфункциянальны будынак паводле распрацоўкава савецкага канструктыўіста Леанідава і малюнкаў італьянца Піранезі (XVII ст.), прычым верхняя частка гэтай шматпавярховай нагадвае старыя збудаванні, напрэклад, домік для чайнай цырымоніі або японскі тэатр Но) уражваюць даречным і, можна сказаць, віртуозным выкарыстаннем сучасных будаўнічых матэрыялаў.

Выстава паказвае, што і ёўрапейская культура аказвае

фантастычнае спалучэнне! А зрэшты, нам, ёўрапейцам, ніколі не разгадаць парадоксай Краіны Узыходзячага Сонца. Рэздэнцыя Імператара «Новае Фукия» (1993) уражвае сціпласцю і строгасцю простакутных формаў, а паліцэйскі пастарунак у адным з раёнаў Токіо (1994), наадварот — мае складанае і вычварнае архітэктурнае вырашэнне. Сярод самых дзіўных аб'ектаў, пра якія расказвае выстава, таксама хрысціянскі храм на востра-

ве Хакайда, пабудаваны ў 1988 г. У храме толькі тры жалезабетонныя сцяны, а замест алтара перад вачыма вернікаў адкрываецца азёрны лясны краявід. Так вырахавацца ў сучаснай архітэктуры ўласцівае японцам захапленне прыгажосцю прыроды.

Выстава створаная Японскім фондам і Архітэктурным інстытутам Японіі. Прадстаўнічыя журы адабрала самыя значныя збудаванні дзесяцігоддзя, каб па іх фатаграфіях,

што цяпер будуць вандраваць па краінах Захаду, свет пазнаёміўся з сучаснай японскай архітэктурай. Тут прадстаўленыя аб'екты самага разнага прызначэння — ад шматпавярховых офісаў да сельскагаспадарчых пабудоў.

Цікава, што добрая чвэрць усяго, паказанага на выставе, — музеі. Ствараецца нават уражанне, што ў Японіі цяпер без суперсучаснага музея не можа абыціся ніводная вёска. Пры гэтым па форме музейныя будынкі могуць нагадваць што заўгودна: сялянскі хаткі, галубятні, трубаправоды і лятаючыя талеркі. Беларусам тут застаецца толькі пазайдросціць: мы нават у сне не прынімаем фінансаванне культурных праектаў ды такую смеласць эксперыменту!

Хоць выставачная зала Саюза архітэктараў (вул. К.Маркса, 14) гэтымі днёмі не надта шматлюдная, усё ж трэба адзначыць, што японская архітэктура зацікаўіла мінскую публіку. І паглядзецы фотадэмакі прыходзяць сюды не толькі спецыялісты. Выстава будзе працаваць да канца студзеня.

Ганна ШЫМЕЛЕВІЧ

Акварэлі са смакам добра га віна

Міколу Бушчыку сёлета 50 гадоў. Для самога мастака гэта падстава, каб сабраць сяброў за святочным столом, а для аматараў жывапісу — магчымасць яшчэ раз пабачыць ягонія творы: сёлета ў Мінску пройдзе некалькі выставаў творчасці М.Бушчыка, першая з якіх ужо адчынілася ў бібліятэцы імя Янкі Купалы.

Мікола Бушчык працуе і алейнымі фарбамі на палатне, і акварэльнымі на палеры. Нягледзячы на ўйённую сціпласць акварэлі, гэты мастак вельмі высока ацэньвае яе магчымасці: «Вы ніколі не адуцеце сябе самотна ў пакоі, дзе побач з вамі ліе ў прастору сваё тонкае свято душа акварэлі», — узноўляла гаворыць ён. Выстава ў бібліятэцы Купалы якраз прадстаўляе акварэльныя творы мастака.

Перш за ёсць на гэты выставе уражвае інтэнсіўнасць колераў, якія ўжо самі па сабе вельмі прыгожыя. Спалучэнні чыстых і моцных жоўта-аранжавых, сін-зялёных, чырвона-фіялетавых таноў выклікаюць надзвычай прыjemнае зрокавае адчуванне, якое немагчыма перадаць на словах. Напэўна, пра такое уражанне гаварыла Аліса з Краіны Цудаў: «Падобна на апельсінавы сок, смажаную качку з яблыкамі і салёныя гуарочки!» І яшчэ на добрае віно, — дадам я ад сябе, бо маленъкая Аліса праства не магла зрабіць такога параннання.

Але жывапісная прыгажосць — не адзіная вартасць акварэлі М.Бушчыка. Разглядаючы творы адзін за адзін, пачынаеш бачыць суцэльнную вобразную прастору выставы, у якой сінінка ўкраінскіх краявідіў, постаці, чалавечын перажыванні. Ад пейзажаў, якія даволі канкрэтна адлюстроўваюць рэчаіснасць, мастак пераходзіць да выражэння праз колеры абстрактных паняццяў — напрыклад, у работах «Мроі прысутнасці», «Сімвалічныя праявы» і іншыя. З'яўляюцца тут і людзі, але чалавечым вобразам мастак надае таямнічасці і абагуленасць, гэта вельмі адчувальна на творах нікі «Збіральніцы зёлак». Выстава дае цікавую магчымасць паназіраць, як знікае мяжа паміж канкрэтна-вобразным і абстрактным мастацтвам.

Як сказаў карэспандэнту НАВІНАЎ Мікола Бушчык, ён свядома адабраў для выставы шмат акварэлі (работы занялі не толькі выставачную залу, але і сцены прасторнага хола бібліятэкі). Мастак таксама распавеў, што менавіта ён і ягонія сябры па суполцы «Няміга-17» паняцца гадоў таму арганізавалі першую мастацкую выставу ў купалаўскай бібліятэцы. Тут ужо некалькі разоў экспанаваліся творы М.Бушчыка, а ўсяго гэтыя мастакі удзельнічалі больш чым у 90 выставах у Беларусі і за мяжой. Сёлета, у год свайго юбілею, Мікола Бушчык пакажа свае работы таксама ў дэзвюх сталічных выставачных залах — у галерэі «Мастацтва», што на праспекце Скарыны, і ў Палацы мастацтва.

На жаль, у газеце немагчыма надрукаваць эпрэдукцыі акварэлі М.Бушчыка — у гэтых творах галоўнае колеры, і чорна-белы фотаздымак не мае сілы перадаць іх харасце. Так што вельмі раючыя НАВІНАЎ завітаць на выставу, якая працуе да 12 лютага ў будні дні, акрамя аўторкі, з 11 да 18 гадзін па адрасе: вул. Веры Харужай, 16.

Ганна ШЫМЕЛЕВІЧ

АФІША

Сланы прыехалі з Pacii

На гэтым тыдні ў Мінскім цырку пачынаюцца прадстаўленні новай праграмы, якая называецца «Усё могуць каралі» і, па традыцыі нашага цырка, прадстаўляе артысты з розных постсавецкіх рэспублік. На гэты раз забадаўці і здзіўляць публіку будуць беларускія гімнасткі, латышскі ілюзіяніст, казахскі клоўны, асесінскі джигиты. А галоўны нумар — «На сланах ва-ко свету» — прывезлі да нас цыркакі з Pacii. Квіткі ў цырк каштуюць ад 70 да 110 тысяч рублёў.

ТЭАТРЫ

Сядзібі мінскіх тэатраў асаблівія таварыскія пачуць ў нас выкликавае Тэатр беларускай драматургіі, што на вул. Крапоткіна, 44. У нас падобны лёс: наша газета пад ціскам аbstавінай памяняла назыву — тэатр-таксама давялося развітацца з гордым імем «Вольная сцэна». Тым не менш жыццё працягваецца, і на наступным тыдні ў Тэатры беларускай драматургіі пройдзецца «Заложніца кахання» (24 студзеня), «Містэр Розыгрыш» (25-га), «Рычард» (27-га) і «Лекар паняволі» (29 студзеня).

Тэатр імя Янкі Купалы пакажа 23-га «Ідэлію», 24-га — «Памінальную малітву». У нядзелю 25 студзеня тут пройдзе цэльня тры імпрэзы: раніцай «Карлік Нос», увечары на Вялікай сцэне — «Касцюмер», а на Малой — «Чаробная сцэна». Тым не менш жыццё працягваецца, і на наступным тыдні ў Тэатры беларускай драматургіі пройдзецца «Заложніца кахання» (24 студзеня), «Містэр Розыгрыш» (25-га), «Рычард» (27-га) і «Лекар паняволі» (29 студзеня).

У Рускім тэатры 23-га — «Цяжкія людзі...», 24-га — «У прыцемках», 25-га раніцай — «Жылі-былі дурні», увечары — «Амфітрыён», 27-га — «На залатым возёры», 28-га — «Мадам, месце і...», 29-га — «Ажаніца — не журыца».

У Рускім тэатры 23-га — «Цяжкія людзі...», 24-га — «У прыцемках», 25-га раніцай — «Жылі-былі дурні», увечары — «Амфітрыён», 27-га — «На залатым возёры», 28-га — «Мадам, месце і...», 29-га — «Ажаніца — не журыца».

Важная падзея ў Тэатры оперы і балета: 23 студзеня тут адбудзе-

ше 24 студзеня на «Чью-Чью-сан», 25-га тут будуць выконваць «Рэквіем» Вердзі, 27-га — «Рыгала», 29-га — «Вясле Фігара».

Тэатр-студыя кінаакцёраў 23 і 24 студзеня пакажа «Міленкі ты мой», а 27-га — «Каханне смешнага чалавека». У Маладзёжным тэатры 23 студзеня глядзіце «Што такое каханне», 25-га — «Малышку Элі».

Калектыв з трох акцёраў, аднаго прадзюсера ды яшчэ некалькіх прыслужнікаў тэатральнай музы пад сціплай называй «Віртуозы сцэны» запрашваюць усіх жадаючых ацаніць імпрэзу пад называй «Сублімациі кахання». Па вызначэнні стваральнікаў, гэта прыгожая італьянская камедыя. Яна пройдзе 28 студзеня а 19-й гадзіне ў клубе імя Дзяржынскага, квіткі — 70—90 тысяч рублёў.

ГОСЦІ

23 і 24 студзеня а 19-й гадзіне ў канцэртнай зале «Мінск» будзе выступаць усінародны любімец Генадзь Хазанаў. Кошт квіткі — 70—90 тысяч рублёў.

На кароткія гастролі ў Мінск прыехала Рускі драматычны тэатр з горада Уфа (Башкірія). 23 і 24 студзеня можна пабачыць яшчэ спектакль «Вашая сястра і палонніца», які распавядзе пра нешчаслівае жыццё Марыі Сцюарт. На свайя афішы, відаць, апасаючыся пераборлівасці мінскай публікі (усё — стаціца СНД!), уфімцы даводзяць, што іхня імпрэза — плён таксама стаlichkeit, маскоўскі пасцяярбургскіх тэатральных дзеячай. Паглядзецы «Сястра і палонніца» можна ў Доме афіцэраў, пачатак а 19-й гадзіне.

БРЫТАНСКАЕ КІНО

У Палацы культуры прафсаюзаў праходзіць паказ выбітных брытанскіх кінакарцін, знятых у апошнія 10 гадоў. 26 студзеня а 19-й гадзіне можна пабачыць афішы абсурдисткіў з цыркімі пасцяярбургскіх тэатральных дзеячай. Паглядзецы «Сястра і палонніца» можна ў Доме афіцэраў, пачатак а 19-й гадзіне.

На тытул лепшага рок-гурта сёлета прэтэндуюць «Нейро Дюбель», «N.R.M.», «Палац», «Пані Хіда» і «Hasta La Filita». У намінацыі «Традыцыі і сучасніць» за адданасць жанру чакаюць узнагароды «Крама», «Крыўі», «Палац», «Троіца» і «Уліс». А вось на месцы шляхцянкі беларускай музыкі прэтэндуюць усяго троі салісткі: гэта Кася Камоцкая з «Новага Неба», Вераніка Круглова («Крыўі») і Крыстына Мендзялеева («Hasta La Filita»).

Хто ж з іх стане рок-князёўнай і

хто атрымае галоўную карону, мы абавязковая даведаемся.

Расціслаў ПЕРМЯКОЎ

Рок-

Адзін «Мерседэс» спалілі, другі разбіуся

У Слоніме на вул. Брэсцкай дніямі былі знішчаны два «Мерседэсы».

Адзін быў падпалены ў 4 гадзіны раніцы. Патушыць яго змаглі толькі пажарнікі, якія прыйшли на месца здарэння. Машына налахыла маладому мужчыне з мяшнайшай Быць, які нядайна адседзеў тэрмін за рэжет. Лічыць, што спалены аўтамабіль — гэта папярэджанне яму з боку канкуранта.

На другім «Мерседэсе» разбіуся насмерць 24-гадовы Сяргей С. Ён рухаўся на вялікай хуткасці і ўрэзваўся ў трактар МТЗ. На пахаванні, якое адбылося ў сераду, сабралася ледзь не пайгорада. Падобнага люднага пахавання нікто з гарджаю не памятае. Сяргей С. з'яўляўся сынам упльвовага ў Слоніме чалавека, дырэктара аднаго з прадпрыемстваў.

Алег МАКАРЭВІЧ

Выбухі на 30 гадоў Перамогі

Адзін чалавек загінуў, чатыры атрымалі моцныя апёкі ў выніку выбуху на вуліцы 30 гадоў Перамогі ў Маріёве.

Два выбухі прагучалі адзін за адным, калі пачаўся пажар у кватэры 50-гадовага інваліда. Гаспадар загінуў. Давлося выселіць жыхароў 7 суседніх кватэр, бо выбухі пашкодзілі дом, і жывы ў ім стала небяспечна. Як лічыць пажарнікі, прычынай выбуху хутчэй за ёсць стала каністры з палівам. Усім адселеным далі часовае жылле, улады абыцалі і матэрыяльную дапамогу.

Іван ЗАСАДА

СПОРТ

У белгійскім горадзе Гент прайшла жараб'ёўка адборачнага турніру XI чэмпіянату Еўропы па футболе, фінал якога адбудзеца ў 2000 годзе ў Бельгіі і Галандыі. Каманды краінаў-арганізатораў па традыцыі аўтаматычна ўключыцца ў фінал, а на астатнія 14 месцаў прэтэндуюць 49 зборных, размеркаваных жараб'ёўкай у 9-ці групах.

Зборная Беларусі трапіла ў 1-ю адборочную групу разам з камандамі Італіі, Даніі, Швей-

Сцеражыся, Італія!

Царкі і Уэльса. Кампанія для нас не вельмі перспектыўная. Дастаткова прыгладаць, што Італія, Данія і Швейцарыя гулялі ў фінале EURO'96, а італьянцы і датчане сёлета будуць спаборніцаў за прызы на чэмпіянате свету ў Францыі. Крыху ніжэй класам швейцарцы і яшчэ на прыступку ніжэй — зборная Уэльса.

Такім чынам, беларуская зборная праверыць свае сілы

ў матчы з сапернікамі рознага ўзроўню. Галоўны трэнэр зборнай Беларусі Міхаіл Вяржэнка мяркую, што «Швейцарыя і Уэльс нам па сілах, і калі ўдасца іх абысці, то можна будзе лічыць, што мы выступілі годна».

Нагадаем, што ў адборачным турніры EURO'96 нашыя футбалісты занялі 4-е месца сярод 6-ці каманд, а ў аналагічным спаборніцтве чэмпія-

нату свету-98 — апошняе, 6-е. Затое беларускія балельшынкі могуць радавацца: яны на сваёвочы ўбачацца на мінскім стадыёне такіх зорак, як Дзоля, Мальдзіні, Раберта Баджо, Дэль П'еро (Італія), браты Мікаэль і Брайан Лаудрупы (Данія), Шаплюза і Цюркльмаз (Швейцарыя), Х'юз і Гігз (Уэльс).

Першыя матчы пройдуць напачатку верасня.

Сямён ПЛОЦ

Традыцыі «Дняпра» плюс грошы «Трансмаша»

Магілёўскія футбольныя клубы «Днепр» і «Трансмаш» аб'ядналіся ў адзін.

За апошнюю гады абедзве каманды нічога не здабылі: «Днепр» стаўшы былу славу срабнага прызёра чэмпіянату краіны, «Трансмаш» так і не здолеў праўдзіцца ў вышэйшую лігу. Аб'яднанне мае на мэце спалучыць спартовыя патэнцыялы і багатыя традыцыі вядомага клуба з матэрыяльнымі магчымасцямі завода «Трансмаш». Прэзідэнтам закрытага ацыянернага таварыства «Днепр—Трансмаш» абраўся Валерый Чарткоў — дырэктар завода.

Сымон ГЛАЗШТЭЙН

Дзіцячая фізкультура без рубля

Магілёўскі гарвыканкам вырашыў, што ўсе новыя школы ў горадзе павінны мець спортзалы, а дзіцячыя садкі — басейны.

Удады ўвогуле сталі клапаціцца пра здароўе гарджаю. На дзіцячайных прадпрыемствах загадана ўвесці пасады інструктараў па фізкультуре (адзін інструктар на 500 работнікаў). Добрая па сваёй сутнасці ініцыятыва можа застацца на паперы, бо на яе ажыццяўленне спатрэбяцца, па папярэдніх разліках, дзесяткі мільярдаў рублёў.

Сымон ГЛАЗШТЭЙН

СУБОТА

31 студзеня

БТ

07.00 Добре утро, Беларусь! 08.00, 15.00 Новости. 08.20 «Мерседэс колеблется». X/ф. 1-я с. 09.15 Остров вдохновения. 09.30 Здорово. 10.00 «Все нормально, мама!». 10.30 Биатлон. 11.45 «Столица». 12.35 Вершина мира. 13.00 Сделано в Беларусь. 13.15 Золотые ключи. 13.50 Познай себя. 14.15 Телеспорт. 15.15 «Улыбка Белорусской королевы». Телепредставление. 16.15 «Нерон». Монолектакль. 16.35 Ток-шоу «Это моя работа». 17.05 «Открытая книга». 1-я с. 18.40 «Из достоверных источников». 19.00 Стадион для муз. 19.40 Колыбельная. 20.00 Панорама. 20.55 «Близнецам». X/ф. 22.25 Третий тайм. 22.45 Ток-шоу «Карамба». 23.15 Белорусский хит-парад. 23.30 Bon ton. 23.55 Видимо-невидимо.

ОРТ
07.00 «Хлеб, золото, наган». X/ф. 08.10 Мультифильм. 08.40 Лотто-Милион. 08.45 Слово пастыря. 09.00, 14.00, 16.55 Новости. 09.10 Домашняя бібліотека. 09.30 Музыкальная почта. 10.05 «Каламбур». 10.40 Смак. 11.00 Возвращение Третьяковки. 11.25 «Земля, до востребования». X/ф. 13.55 Программа передач. 14.20 Н.А. наинашвили, М.Хванецкий и др. драмы премии «Триумф» в программе «Рождественская карусель». 14.50 Мультифильмы. 15.30 В мире животных. 16.10 «Как это было». 17.10 «Чердак Фрутис». 17.40 Погода. 17.50 «Спрот-3». 4-я с. 19.10 Дженеттыншоу. 19.45 Спокойной ночи, малыш! 20.00 Время. 20.55 Приглашает Концертная студия «Останкино». 21.55 «Еще раз про любовь». X/ф. 23.50 «Моя левая нога». X/ф. 01.40 Программа передач.
КАНАЛ «РОССИЯ»
06.00 Утренний экспресс. 06.50

Мультифильм. 07.00 Утро крестьянина. 07.30 Мультифильмы. 07.45 На дорогах России. 08.00 Поле зернія. 08.25 «Позвоните Кузе!». 08.50 Мультифильм. 09.05 «Мак и Матиль». 09.25 Доброе утро, страна! 10.35 «У всех на устах». 11.10 «Черный принц Адхуба». 1-я с. 12.30 Футбол без границ. 13.00, 19.00 Вести. 13.30 Люди и деньги. 19.00 Вести. 13.30 Люди и деньги. 14.00 Федерация. 15.00 «Закон и порядок». 16.00 Русский бой. 16.55, 23.55 Прогноз погоды. 17.00 Современно скретко. 17.55 Моя семья. 19.45 «Иван Васильевич меняет профессию». 21.30 «Аншлаг» и К. 22.30 «Шлюха». X/ф. 24.00 Легкая атлетика.

21.00 Новости культуры. 13.25 Спектакль «Страницы журнала «Печорина». 15.00 Новости дня. 15.15 «Поэт в России больше, чем поэт». 15.40 Песни О.Фельдмана. 16.10 «Вспышка». 16.30 «Поззия садов». 17.00 Новости. 17.05 «2003». 17.10 Блеск-клуб. 17.45 «Сонні белых княжон». 2-я с. 18.40 «Душевый полет». 19.00 Антибуфер. 19.30 Чудо-сказка. 19.45 «Охерель для моей любимицы». X/ф. 20.55 Программа передач. 21.20 «Богема». 22.25 «Париж, я тебя люблю». D/ф.
HTB
07.00 «Сильные духом». 1-я с. 08.30 «Горец». 09.00 Сегодня утром. 09.10 Мультифильм. 09.30 «Пойми меня». 10.00 «Удивительные странствия Геракла». 10.45 От «Винта». 11.00, 15.00 Мультифильм. 09.30 «Пойми меня». 10.00 «Удивительные странствия Геракла». 10.45 От «Винта». 11.00, 15.00 Сегодня днем. 11.15 «Чистосердечное признание». 11.35 «Каролина в Нью-Йорке». X/ф. 12.05 Хокей. 14.30 Своя игра. 15.15 «Нью-Йорк. Центральный парк». 16.10 Маски-шоу. 17.00 Дороги. 17.30 Герой дня без галстука.

18.00, 21.00 Сегодня вечером. 18.40 «Домашний арест». X/ф. 20.45 Куки. 21.40 Намедни. 68. 22.30 «Итого» с В.Шендеровичем. 22.50 «Баки из склепа». 23.20 Про это. 24.00 Тенис (чемпионат Австралии).
СПОРТИВНЫЙ КАНАЛ
06.00 Теннис (чемпионат Австралии). 08.30 Новости. 08.45 Уроки. 09.00 Футбол (чемпионат Германии). 10.50 Новости. 11.05 Аэробика. 11.30 Американский футбол. 11.55 Power Week - Неделя НХЛ. 12.50 Горнолыжный спорт. 14.00 Новости. 14.15 Уроки. 14.30 Журнал ФИФА. 15.00 Тенис (чемпионат Австралии). 17.30 «Мир науки». 17.55 Баскетбол. 19.55 Новости. 20.10 Большой ринг. 21.25 Футбол (чемпионат Испании). 23.20 Новости. 23.50 Журнал ФИФА.
МИР КИНО
09.00 «Каток и скрипка». 09.50 «Олеся». 11.10 «Не может быть!». 12.45 «Самогонщики». 13.05 «На Дерибасовской хорошая погода, или На Брайтон-бич опять идут дожди». 1992. 14.35 «Покаяние». 17.00 «Одиссес капитана Блада». 2 серии. 19.15 «Способ убийства». 20.20 «Утомленные солнцем». 2 серии. 22.45 Завтра в программе.

1-я с. 18.35 «Снайпер». D-13. 20.10 «Прелюдия к поцелюю». D-13. 21.55 «Специалист». 23.40 «Злая сила». **ДЕНЬ РУССКОЙ МУЗЫКИ**
07.00, 13.00, 19.00 Прогноз погоды. 07.05, 08.00, 09.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.05, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 20.00, 21.00, 22.00, 23.00, 00.00 Русский час. 19.05 «Русский час» с Аликой Смеховой.
Падрыхтаваў
Юрась БАРЫСЕВІЧ

НЯДЗЕЛЯ

1 лютага

БТ

07.00 Добре утро, Беларусь! 08.00, 15.00 Новости. 08.20 «Мерседэс колеблется». X/ф. 1-я с. 09.05 Все про все. 09.30 «Все дело в шляпе». 10.00 Мультифильм. 10.10 Туборобот. 10.30 Биатлон. 12.30 Арсенал. 13.00 «Все нормально, мама!». 13.30 Биатлон. 15.15 Сельчан. 15.40 АРТ-клуб. 16.15 Зорна ростань. 17.00 «Открытая книга». 2-я с. 18.30 Теленавигатор. 18.50 «Приглашение». 19.40 Колыбельная. 20.00 Резонанс. 20.50 Телебарометр. 21.05 Стадион. 21.30 «Золотая каска». X/ф. 23.15 Премьера песни. 23.30 «Бархатный сезон».
ОРТ
07.00 «Мы с Шерлоком Холмсом». 07.10 «Усатый нянь». X/ф. 08.30 «Дисней-клуб». 08.55 Спорлото.

09.00, 14.50, 23.10 Новости. 09.10 «Непутевые заметки». 09.30 Пока все дома. 10.10 Утренняя звезда. 11.00 Армянский магазин. 11.30 Играй, гармонь любимая! 12.00 Сельский тележурнал. 12.30 «Подводная одиссея команды Кусто». 13.20 Смена-хопономара. 13.55 Программа передач. 14.00 Футбол. 15.00 «Дисней-клуб». 16.45 Клуб путешественников. 17.30 «Ералаш». 17.50 Погода. 18.00 «Бриллиантовая рука». 19.55 Киноафиша. 20.00 Время. 20.35 «Ниагара». X/ф. 22.25 «Серебряный шар». 23.25 «Анкор, еще анкор». X/ф. 01.10 Программа передач.
КАНАЛ «РОССИЯ»
06.00 Утренний экспресс. 06.50 Мультифильм. 07.00 Служу Отечеству! 07.30 «Там-там». 08.25 «Позвоните Кузе!». 08.50 Мультифильм. 09.05 «Мак и Матиль». 09.25 Доброе утро, страна! 10.15 Русское лото. 10.55 Мир книг с

Л.Куравлевым. 11.15 «Черный принц Адхуба». X/ф. 12.30 Очевидное-невероятное. 13.00 Вести. 13.30 Пульсы. 14.00 Парламентский час. 15.00 «Закон и порядок». 16.00 Диалоги о жизни и порядке. 16.20 «Природы-человека». 16.30 «Положение вещей». 17.00 Новости. 17.05 «2003». 17.15 «Календарь Петербурга». 17.30 «Тихий вечер». 18.00 «Владимиру Высоцкому посвящается...». 19.30 Чудо-сказка. 19.45 «Владимиру Высоцкому посвящается...». 20.45 Потомки Терпсихоры. 21.20 Программа передач. 21.25 «15-й подъезд». 21.55 «Скорпион съедает близнецов на завтрак». X/ф.
HTB